

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

בִּידוּי. פֶּתַח קָלָא אַחְרָא וְאָמַר, קְבִילוּ לִיָּה בְּגוּיִיכוּ, דָּא הוּא דְזַמִּין לְנַחְתָּא בֵּין בְּנֵי נָשָׂא, וְזַמִּינָא אוֹרֵייתָא, גְּנִינָא דְגְנִינָא, לְאַתְמָסְרָא בִּידוּי, וְלֹאֲרַעֲשָׂא עַלְמִין דְּלַעֲיָלָא וְתַתָּא עַל יְדָא דְדִין. בֵּיה שַׁעְתָּא אַתְרֵגִישׁוּ בְּלָהוּ, וְנִטְלִין אֲבַתְרִיהָ, פֶּתַחוּ וְאָמְרוּ, (תהלים 10) הִרְפַּכְתָּ אֲנֹשׁ לְרֹאשֵׁנוּ בְּאֵנוּ בְּאֵשׁ וּבַמִּים.

כְּדִין סְלָקָא הַהוּא רוּחָא, וְקִימָא קָמִי מְלָכָא. מִפְּתִיחָא, סְלִיק וְאַתְעֵטֵר בְּעֵטְרוֹי, וְאַעֲטִרִיהָ בְּתַלְתַּת מָאָה וְעֵשְׂרִין וְחֲמִשׁ עֵטְרִין, וְאַפְקִיד מִפְּתַחוֹי בִּידוּי. שׁ דְּאַבְהָתָא, אֲעֵטְרוּ לִיָּה בְּתַלְתַּת עֵטְרִין קוֹדֵישִׁין, וְאַפְקִידוּ כָּל מִפְּתַחוֹ דְּמְלָכָא בִּידוּיָהּ, וְאַפְקִידוּ לִיָּה בְּהִימְנוּתָא, מְהִימְנָא דְבֵיתָא. ה סְלָקָא וְאַתְעֵטְרָא בְּעֵטְרוֹי, וְקְבִילַת לִיָּה מִן מְלָכָא.

כְּדִין, נְחַת הַהוּא רוּחָא בְּאַרְבִּין דְּשֹׁאטֵן, בְּהַהוּא יָמָא רַבָּא, וְקְבִילַת לִיָּה לְגַדְלָא לִיָּה לְמְלָכָא, וְהִיא יְהַבַת לִיָּה מִתַּמָּן זַינִין, לְאַלְקָאָה לְפַרְעָה וְלְכָל אַרְעִיָּה. וּבְשַׁפְתָּא וּבְרִישֵׁי יְרַחֵי, סְלַקַת לִיָּה לְמְלָכָא, כְּדִין אֲקִרִי שְׁמִיָּה, בְּאַלִּין אַתְנוּן רְשִׁימִין.

וּבְהַהוּא שַׁעְתָּא, דְּנִפְק לְנַחְתָּא לְאַרְעָא, בּוֹרְעָא דְלוּי, אַתְתְּקִנוּ אַרְבַּע מָאָה וְעֵשְׂרִין וְחֲמִשׁ בּוּצִינִין לְמְלָכָא, וְאַרְבַּע מָאָה וְעֵשְׂרִין וְחֲמִשׁ גְּלִיפִין מְמַנֵּן, אוֹזְפוּנָה לְהַהוּא רוּחָא לְאַתְרִיהָ, כַּד נִפְק לְעַלְמָא, אַתְנַהֲרָא ה בְּאַנְפּוֹי, וּבִיתָא אַתְמַלִּיָּא מְזוּזוֹתֶיהָ. בֵּיה שַׁעְתָּא, קָרָא עֲלֵיהָ קְדֻשָּׁא בְּרִידָא הוּא, בְּטָרָם אֲצַרְדָּה בְּבָטֵן יְדַעְתִּידָהּ וּבְטָרָם תַּצָּא מִרְחֹם הַקְּדֻשָּׁתִידָהּ נְבִיא לְגוֹזִים נְתִתִידָהּ.

רַבִּי יַצְחָק אָמַר, בֵּיה שַׁעְתָּא קָטַל (נ"א אפיל) קְדֻשָּׁא בְּרִידָא הוּא לְרַבְרַבָּא מְמַנָּא דְמַצְרָאִי, וְחֲמוּ לִיָּה מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּדִין אָמְרוּ שִׁירָה. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת, אִזּוּ יִשִּׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

אִזּוּ יִשִּׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ'. (שמות 10) רַבִּי אַבְא פֶּתַח וְאָמַר, אֲסַתְפְּלָנָא בְּכָל תְּשַׁבְּחוּ דְשַׁבְּחוּ לְקוֹדֻשָּׁא בְּרִידָא הוּא, וּבְוִלָּם פֶּתַחוּ בְּאִזּוּ. (מלכים א ח) אִזּוּ אָמַר שְׁלֹמֹה. (יהושע י) אִזּוּ יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ, (במדבר כא) אִזּוּ יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל. מְאִי טַעְמָא.

אַלְא הָכִי תֵּאָנָא, כָּל נֶסֶן וְכָל גְּבוּרָן דְאַתְעֵבִידוּ לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, כַּד אַתְנַהֲרִי נְהִירוּ דְעֵתִיקָא קְדֻשָּׁא בְּעֵטְרוֹי, גְּלִיפִין רְשִׁימִין בְּאִזּוּ, בֵּא, וֵא, בּוּ, אֲנָקִיב בְּחֻשׁוֹבִי, וְנְהִיר לְכָל עֵיבָר. וְכַד אַתְחַפֵּר נְהִירוּ דְאַלְרֵי וּמְטִי לְזִי"ן, מְאִן זִי"ן, דָּא (ישעיה לד) חָרַב לִי"י מְלָאָה דָּם. כְּדִין עֵבִיד נֶסֶן וּגְבוּרָאן, בְּגִין דְאַתְחַפֵּר א' עִם ז'. וְדָא הוּא שִׁירָתָא. שִׁירָתָא הִיא דְכָל סְטְרִין, וְדָא הוּא אִזּוּ יִשִּׁיר.

יִשִּׁיר, שֵׁר מִיבְעִי לִיָּה. אַלְא מְלָחָה דָּא תְלָא, וְאַשְׁלִים לְהַהוּא זְמַנָּא, וְאַשְׁלִים לְזַמְנָא דְאַתִּי, דְזַמִּינִין יִשְׂרָאֵל לְשַׁבְּחָא שִׁירָתָא דָּא. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, מְכַאן אוֹלִיפְנָא, דְעַדִּיקֵינָא קְדָמָאִי, אַרְף עַל גַּב דְאַסְתְּלִקוּ בְּדַרְגִין עֲלָאִין דְלַעֲיָלָא, וְאַתְקַשְׁרוּ בְּקִשּׁוּרָא דְעִרְוָרָא דְחִינִי, זְמִינִין כְּלָהוּ לְאַחֲרֵינָא בְּגוּפָא, וְלְמַחְמֵי אַתְיִין וּגְבוּרָן דְקָא עֵבִיד קְדֻשָּׁא בְּרִידָא הוּא לְיִשְׂרָאֵל. וְלְמִימֵר שִׁירָתָא דָּא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב אִזּוּ יִשִּׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל שליט"א

רבי שמעון אמר מהכא, (ישעיה יא) יוסיף יי' שנית ידו לקנות את שאר עמו. לקנות: כמה דאת
אמר, (משלי ח) יי' קנני ראשית דרבנו. את שאר עמו: אלין אינון צדיקייא דבהון, דאקרוין שאר,
כמה דאת אמר (כמדבר יא) וישארו שני אנשים במחנה. ותנינו, לית עלמא מתקיימא אלא על
אינון דעבדי גרמייהו שיריים.

ואי תימא, הואיל ואתקשרו בצרורא דחיי, ומתענגי בענוגא עלאה, אמאי יחית לון קדשא בריך
הוא לארעא. פוק ואולף מזמנא קדמאה, דכל אינון רוחין ונשמתין, דהון בדרגא עלאה דלעילא
וקודשא בריך הוא אחית להו לארעא לתתא. כל שפון השתא, דבעי קדשא בריך הוא לישרא
לעקימא, כמה דאת אמר (קהלת ז) כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. ואי תימא,
אינון דמיתו בעטיו דנחש. אפילו אינון יקומון, ויהון מארי דעיטא, למלכא משיחא.

ועל דא תנינו, משה זמין למימר שירתא לזמנא דאתי. מאי טעמא. בגין דכתיב, (מיכה ז) כימי
צאתה מארץ מצרים אראנו נפלאות. אראנו, אראך מיבעי ליה. אלא אראנו ממש, למאן דחמא
בחדמיתא, יחמי ליה תניינות, ודא הוא אראנו, וכתיב (תהלים ג) אראנו בישע אלהים, ואראנו
בישועת. (דף נ"ד ע"ב) וכדין אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי'.

שירתא דמטרוניתא לקודשא בריך הוא. תנינו, כל בר נש דאמר שירתא דא בכל יומא, ומכוון
בה, זכי למימרא לזמנא דאתי. דהא אית בה עלמא דעבר, ואית בה עלמא דאתי, ואית בה קשרי
מהימנותא, ואית בה יומי דמלכא משיחא. ותלי עלה, (נ"א את לעילא) כל אינון תושבחהו אחרנין,
דקאמרי עלאי ותתאי.

השירה שיר זה מיבעי ליה. אלא שירתא, דקא משפחת מטרוניתא למלכא. ומשה מתתא לעילא
קאמר, והא אוקמוה. ליי': בגין דאנהיר לה מלכא אנפחא, (נ"א דנהיר אנפוי מלכא לקבלה) ר' יוסי אמר,
דכל אינון משחין, דהון נגדין, משיח מלכא קדישא לקבלה, בגיני כה משפחה ליה מטרוניתא.
אמר רבי יהודה, אי הכי, אמאי כתיב משה ובני ישראל, והא מטרוניתא בעיא לשפחה. אלא,
זכאה חולקיהון דמשה וישראל, דאינון הון ידעין לשפחה למלכא, בגין מטרוניתא כדקא יאות,
בגין דכל ההוא חילא ונגבורה דילה, ירתא מן מלכא.

רבי חייא פתח ואמר, (איכה ב) קומי רוני בלילה לראש אשמרות. קומי רוני: דא כנסת ישראל.
בלילה: בגלותא. ר' יוסי אמר, בלילה: בזמנא דהיא שלטא ומתערא, לראש אשמורות, פראש
מיבעי ליה. אלא לראש, כמה דכתיב, (בראשית מז) על ראש המטה. ואוקימנא, ראש המטה, דא
יסוד. אוף הכא לראש, דא יסוד, דמטרוניתא מתברכא ביה. ראש אשמורות: דא הוא רישא,
דנצח והוד.

רבי יוסי אמר, דא הוא רישא דכתרי מלכא וסיומא. רבי אבא אמר, לראש אשמרות כתיב חסר,
ודא הוא רישא, ראש המטה. וכלא במלכא קדישא עלאה אתמר, ודא הוא ליי'.

רבי ייסא אומר, השירה הזאת ליי', דא הוא נהרא דנפיק מעדן, דכל משחא ורבו נפיק מניה, לאדלקא בונינין. ומשמע לבתר דכתיב אשירה ליי', דא הוא מלכא קדישא עלאה, ועל דא לא כתיב אשירה לו.

ויאמרו לאמר, (דא הוא) לדרי דרין, בגין דלא תנשי מנייהו לעלמין. דכל מאן דזכי להאי שירתא בהאי עלמא, זכי לה בעלמא דאתי, וזכי לשבחא בה ביומוי דמלכא משיחא, בחדוותא דקנסת ישראל בקודשא בריה הוא. דכתיב לאמר, לאמר בההוא זמנא. לאמר בארעא קדישא, בזמנא דשרו ישראל בארעא. לאמר בגלותא. לאמר בפורקנא דלהון דישראל. לאמר לעלמא דאתי.

אשירה ליי' נשיר מיבעי ליה, מאי אשירה. אלא בגין דהוה משבחן תושבחתא דמטרוניתא. (פעו לשבחא) ליי': דא מלכא קדישא. פי גאה גאה (קמה): דסליק ואתעטר בעטרוי, לאפקא ברפאן וחילין וגבוראן, לאסקא בכלא. פי גאה גאה: גאה בהאי עלמא, גאה בעלמא דאתי. פי גאה בההוא זמנא, גאה, בגין דיתעטר בעטרוי בחדוותא שלמותא.

סוס ורוכבו רמה ביים, שולטנותא דלתתא, ושולטנותא דלעילא דאחידן בהו, אתמסרו בההוא ימא רבא, ושולטנותא רבא למעבד בהו נוקמין. ותנינן, לא עביד קדשא בריה הוא דינא לתתא, עד דיעביד בשולטניהון לעילא, הדא הוא דכתיב, (ישעיה כד) פקוד יי' על עבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה.

רמה ביים, אומר ר' יהודה, ביה פליילא, אתער גבורא תקיפא, דכתיב ביה ויולך יי' את היים פרוח קדים עזה כל הלילה. (ס"א דאתער ביה גבורה תקיפא) בההוא זמנא, בעאת מטרוניתא מן מלכא, פל אינון אכלוסין דלתתא, וכל אינון שולטנין דלעילא, דיתמסרון בידהא. וכלהו אתמסרו בידהא, למעבד בהו נוקמין, הדא הוא דכתיב סוס ורוכבו רמה ביים. ביים סתם, לעילא ותתא.

עזי וזמרת יהי. (שמות טו) רבי חייא פתח ואמר, (תהלים קלט) אהור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה. כמה אצטריכו בני נשא ליקרא לקודשא בריה הוא, בגין דקודשא בריה הוא כד ברא עלמא,

